

prihitel velesp. g. Zupanc poklonivši mu v imenu svoje rodbine krasen venec. Ob odprtem grobu zapojejo hvalni učenci svojemu ljubljenu katehetu nagrobno v slovo, katera je bila bolj podobna goreči molitvi. Britke solze so močile grob, hoteče omehčati trdo grudo, da bi lahko spali pod njo gospod Janez in še dolgo, dolgo je klečalo ljudstvo ob grobu ter se ni moglo ločiti od njega. —

Pokojnik je bil blagega značaja in usmiljenega srca, tih in skromen, prijazen in uljuden, da malokdo tako. Pa bil je tudi pobožen, dobro vedoč, da je prava pobožnost za vse dobra, kajti objubo ima sedanjega in prihodnjega sveta, kakor uči sv. Pavel. Zdel se ti je, kakor še komaj razcvetela rožica, kakor bela lilija, bela v znamenje otroške čistosti in nedolžnosti; zdel se ti je, kakor modra vijolica, ki na skrivnem raste, cvete in diši — v znamenje ponižnosti, priprostosti in skromnosti; zdel se ti je, kakor rudeča vrtnica, rudeča — v znamenje goreče ljubezni do Boga in ljudij.

In zdaj že torej tudi ti počivaš v tihem grobu in s teboj vsi upi, vse nade, vse veselje in tolažba vseh, ki so te poznali. S teboj je zgubila lavantinska škofija vrlega in gorečega duhovnika. Pa tudi slovenska domovina je zgubila s teboj zvestega sina, ki še bi ji bil lahko mnogo koristil s svojimi duševnimi deli. S svojimi mičnimi pesmicami postavil si si v slovenskem narodu trajen spomenik. Poznal si dobro razne jezike, zlasti pa slovenskega, ki si ga ljubil, kakor punčico svojega očesa. Kolikor cvetlice priklje spomladi iz zemlje, toliko nad je cvetelo v tvojem srcu, a zdaj so vse uničene, strte. Pred kratkim si obhajal 25letnico svojega življenja, pred letom dnij te je Bog poklical v svoj vinograd, a zdaj se že raduješ z Njim, ki te je poklical. O, ne zabi na nas v nebeski domovini, ne zabi pa tudi svoje slovenske domovine ter goreče prosi pri Bogu za slov. narod, ki si ga tako prisrčno ljubil!

Gospodarske stvari.

Pomen apna za gnojenje.

Pogostokrat se pritožuje gospodar, da mu njiva ali travnik le malo ali nič ne obrodi, čeravno ni štedil z gnojem. Od kod naj to prihaja, kaj je vzrok, da ima gnojenje, celo obilno gnojenje, bodisi z navadnim, bodisi z umetnim gnojem toli malo uspeha? Posebno malo izdaja, kakor skušnja uči, samo navadno gnojenje, če so tla ilovnata, če je zemlja težka ali vsaj mokrotna. Ne le pšenica, tudi detelja se ne obnese in vinograd tako malo rodi, da gospodarju še stroškov za obdelovanje ne povrne. Pomoček v tej zadevi je lahko dobiti; pravi pomoček, ki nikakor ni predrag, je — apno. Sicer se je to sredstvo na raznih straneh prav mnogokrat že priporočalo in povdarjalo, a slovenski gospodarji mu le še ne zaupajo, kajti rabijo ga dosti premalo. — Vsaka rastlina potrebuje k svojem uspevanju in razvijanju več ali manj apna.

Sicer so take apnene tvarine že od narave v tleh, a kjer jih ni, tam mora človeška roka pripomoči ter apna pridjati. Gnojenje z apnom je zlasti potrebno v težki in mokrotni zemlji, kajti apno ima vsled svoje kemične sestave moč, različne v zemlji trdno spojene snovi raztvorjati, tako rekoč razkrojevati, da potem posamezne morejo rasti nam novo, živo moč podeljevati. Apno ima nadalje še drugo dobro stran, ker s svojim kemičnim razkrojevanjem razrahljava zemljo, kar rastlinam gotovo dobro dene, a ob enem apno zemljo tudi nekoliko ogreva. Nikakor pa se ne sme misliti, da

je apno pravi gnoj, to ni tako; apno je le zdaten pomoček, da navadni gnoj deluje, da ne leži zastoj v zemlji. Ustaviti ali prenehati se torej ne sme z gnojenjem z navadnim gnojem, ampak temu gnoju se mora apno le pridjati. Apno deluje potem prav uspešno kot raztvorjajoče sredstvo ter upliva dobrodejno na pognojenje. Z apnom se pomore, da se težka, ilovnata zemlja zrahlja, da se dá ložje in boljše obdelovati, da se mokrotna tla vsaj nekoliko posuše; apno je pač v vsakem oziru jako imenitno sredstvo pri razvitku poljedelstva. Posledice gnojenja z apnom le redkokedaj izostanejo, če se le na pravi način uporablja. Že pri drevesih se dobrodejen upliv hitro pokaže: Steblo postaja močnejše, drevo prinaša brž več in boljsega sadja, kakor brez gnojenja z apnom. Tako se tudi n. pr. slab vinograd, ki je že opešal, v jeseni potrosi precej na debelo z apnom (kake tri cente na oral), ki se pozneje, navadno spomladi, prekoplje ter tako z zemljo zmeša. Jedno, dve leti, in trta se bode čisto drugače obnesla, kakor se je, dokler je zemlji primanjkovalo — apna.

Sejmovi. Dne 30. julija pri Sv. Martinu pod Vurbergom, v Kostrivnici in Ormožu. Dne 31. julija v Konjicah, Zagorju, Marenbergu, pri Sv. Lovrencu v Slov. gorica in v Dolu. Dne 1. avgusta v Gomilici, Lučanah in v Imenem (svinjski sejem). Dne 2. avgusta pri Sv. Lenartu v Slov. gorica in na Bregu pri Ptuj (svinjski sejem.) Dne 3. avgusta na Spodnji Polskavi.

Dopisi.

Od Sv. Bolfadka v Slov. gorica. (Nova šola.) V Slov. gorica nam je veliko kresov oznanjevalo slavni dan sv. Cirila in Metoda. Zgodaj pa se je tudi semtertje slišala strelba. V Pesniški dolini pri Sv. Bolfanki pa so streljali isti dan popoldne okoli 6. ure. Kaj pa je to pomenilo? Bolfančani so sosedom veselje naznanili, da je nova Bolfanska šola že pokrita. Ni še dolgo, da je stalo staro šolsko poslopje in sedaj je na istem prostoru že novo pod streho. Majnika 29. po šmarnicah se je mala procesija pomikala iz šole v cerkev: šolarji s šolskim križem, zgodovinskim znamenjem gospoda župnika Kajniha, s podobo D. Marije, sv. Alojzija itd. in č. g. katehet moleč sv. rožnivenec z učenci. V nedeljo dne 10. junija so č. g. župnik blagoslovili vogelni kamen. Po sv. maši so šli učenci, šolski odbor in drugi v procesiji na šolsko torišče, primerno okinčano z venci, podobami in zastavami. Po blagoslavljanju razložili so č. g. župnik pomen tega opravila, da zastoj delamo, zidamo in se trudimo, ako Bog ne bode tega blagoslovil. Omenili so, da je dobra šola velika dobrotnica celemu kraju, župniji. Do sedaj je to bila stara šola Bolfanska, iz katere imamo veliko odličnih gospodov duhovnikov 12, odvetnikov, zdravnikov, sodnikov, učiteljev in več druge gospode. Tudi nova šola nam bode dobrotnica, naučili se bodo otroci to, kar jim bode k časnim in večnim srečim. Tako šola je vredno zidati, in kdo k temu kaj pomaga, on dobro delo stori, tedaj le z veseljem na delo! Naš rojak preč. gosp. Živkov dr. Jož. Muršec so 2000 gld. za šolo podarili in tudi drugi gospodje domači so prošeni pomagati; za to pa tudi vi farani z veseljem zaprezujte živinico k vozu, a roke urno delajte, nosite, strežite, tako bomo složni novo šolo postavili v čast božjo, k časnim in večnim srečim otrok. V vogelni kamen se je v spomin vložilo pomenljivo pismo veleč. g. dr. Muršeca, kateri so za to lastno-ročno napisali to-le: »Častiti župljani Sv. Bolfanski! Iz celega srca Vam častitam, da si stavite prostornejšo